

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 479/2011-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. októbra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť M. B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, zastúpeného advokátom JUDr. R. B., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T /2/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. septembra 2011 doručená sťažnosť M. B., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T /2/01.

Sťažovateľ v podstatnej časti sťažnosti uviedol:

„V trestnej veci vedenej Krajským súdom Nitra č.k. 1T/2/01 proti mne sa začalo konanie v roku 2001. Až po desiatich rokoch rozsudkom Krajského súdu Nitra zo dňa 12.05.2011 bola vec dňom 05.08.2011 právoplatne skončená a bol mi uložený trest odňatia slobody šesť rokov a šesť mesiacov.

Nakoľko prejednávanie veci sa ťahalo niekoľko rokov, obrátil som sa na Krajský súd v Nitre listom zo dňa 23.05.2008 a domáhal som sa vylúčenia veci na samostatné konanie. Dlho trvajúci spor ma veľmi psychicky vyčerpával a nevedel som sa dočkať, kedy sa to všetko skončí. Žiadal som Krajský súd, aby už rozhodol o mojej vine, či nevine a urýchlil konanie. Toto obdobie právnej neistoty tak mňa ako aj moju rodinu vplývalo veľmi negatívne. Dňa 12.05.2009 som sa opätovne domáhal vylúčenia veci na samostatné konanie, avšak bezvýsledne.

Listom zo dňa 27.11.2009 som sa obrátil na Krajský súd vo veci podozrenia z priesťahov konania. Listom zo dňa 16.12.2009 mi súdom bolo oznámené, že v danej veci sa postupovalo plynulo bez priesťahov zo strany súdu a nebolo potrebné prijímať žiadne opatrenia.

S týmto konštatovaním sa nie je možné stotožniť. Je zarážajúce, že takmer ročné obdobie nečinnosti súdu (v priebehu r. 2008) z dôvodu materskej dovolenky zákonnej sudkyne, podľa názoru súdu nemožno považovať za priesťahy v konaní. Nehovoriac o ďalších obdobiach nečinnosti súdu. ...

Postupom Krajského súdu Nitra v konaní vedenom pod č. 1T/2/01 bolo porušené moje základné právo zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR...

Poukazujem aj na tú skutočnosť, že ani rozsudok nebol vypracovaný v lehote, čo som tiež namietal. Túto záležitosť síce súd odôvodnil práceneschopnosťou sudkyne, ale to čakanie čo prežíva odsúdený sa nedá opísať.

Titulom finančného zadosťučinenia požadujem sumu 18.000,- EUR, (osemnásťtisíc eur), ktorá vzhľadom na desať rokov trvajúce priesťahy a moju právnu neistotu je primeraná. Uplatňujem si aj nárok na náhradu trov konania.

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Vzhľadom na uvedené, i keď si uvedomujem zložitosť riešeného trestného prípadu zastávam názor, že došlo k neprimeraným prieťahom v súdnom konaní.

Vzhľadom na hore uvedené prostredníctvom pod 1/ vykázaného právneho zástupcu navrhujem, aby senát Ústavného súdu Slovenskej republiky po predbežnom prerokovaní túto ústavnú sťažnosť...“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Krajský súd Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 1T/2/01 porušil základné právo M. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2. Ústavy Slovenskej republiky.

M. B. priznáva primerané finančné zadošťačenie v sume 18 000 EUR, (slovom osemnásťtisíc eur), ktoré mu je Krajský súd Nitra povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

M. B. priznáva úhradu trov právneho zastúpenia, ktorú je Krajský súd Nitra povinný vyplatiť k rukám jeho právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

Ústavný súd zistil, že konanie vedené na krajskom súde pod sp. zn. 1 T 2/01 bolo ukončené rozsudkom z 12. mája 2011, ktorým bol sťažovateľ uznaný vinným z trestného činu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 a § 250 ods. 1 a 4 písm. a) a ods. 5 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 6 rokov a 6 mesiacov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 5. augusta 2011.

Z uvedeného vyplýva, že v čase doručenia sťažnosti sťažovateľa ústavnému súdu (30. septembra 2011) bola už vec, v ktorej sťažovateľ namieta prietáhy, právoplatne skončená.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, a pretože sťažovateľ sa v predmetnej veci domáhal ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v čase, keď v označenom konaní pred krajským súdom namietané porušenie práva už netrvalo, bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v jeho sťažnosti už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. októbra 2011